

L'últim RELOTGE

Cantània 2026

Música:

Jordi Cornudella Heras

Lletra:

Tina Vallès

NOM:

CLASSE:

ÍNDEX

0. LA HISTÒRIA	I
1. Obertura	2
2. La venedora	3
3. Per què no ens ho expliqués?	5
4. Vine, seu	6
5. Per què no et veig la cara? / Vila de tothora	8
6. La barbeta / Tic-Tac / La boca	11
7. Riuquerriu	13
8. Les galtes	15
9. Ciutat desafinada	16
10. Les orelles	18
11. Vilanohisom	19
12. El nas	20
13. Enigma descobert / Que faig aquí?	21
14. Soc l'Enigma / Estic tan cansada	23
15. Rellotge aturat	25
16. Regalo històries / Ja ho saps tot	26
17. El poble de Després	28
MAPA DELS POBLES	30

LA HISTÒRIA

La Venedora de rellotges arriba al Poble de Després, i hi troba l'Enigma, un personatge misteriós. Vendre rellotges ha sigut la seva vida, i ara només n'hi queda un. Com s'ho farà per vendre'l si en aquest poble ningú es preocupa mai pel temps?



Ha visitat pobles de tota mena i ho explica a l'Enigma, que té tot el temps del món per escoltar-la. Cada vila tenia la seva particularitat... I a mesura que ella explica la seva història, l'Enigma es destapa, i se li veu la barbeta, la boca, les galtes, les orelles, el nas...

Però la Venedora cada cop se sent més cansada. I encara té l'últim rellotge per vendre. Aviat ho entendreà tot. Se li tancaran els ulls, s'adormirà ben profundament. I per fi sabrà què hi fa, aquí, i què és el que la fa feliç.

1. Obertura

Veiem arribar la Venedora de rellotges. Duu una maleta i és força gran, vella. Arriba cansada. S'atura. Mira al seu voltant. Deixa la maleta a terra. S'asseu allà on pot. No sap on és. Sospira. Mira l'hora.

Venedora (parlant sola): On soc? No hi ha cap rètol enlloc. I no veig ningú. Que estrany...

La Venedora agafa la maleta, l'obre i en treu un rellotge (un de paret, rodó i gros, que es vegi bé). Se'l mira i torna a sospirar.

Venedora: L'últim rellotge. Ja em diràs a qui el vendré!

Arriba l'Enigma. És un home sense identitat. Molt neutre i seriós. Amb el cap i la cara coberts. S'acosta a la Venedora, que no l'ha vist arribar.

Enigma: Benvinguda.

V (s'espanta): Renoi! Quin ensurt! (Se'l mira.) Qui ets? On soc? D'on has sortit?

E: Soc l'Enigma.

V: És broma?

E: Jo no faig mai broma.

V: Ah... I on soc?

E: A l'últim poble.

V: L'últim poble de...?

E: L'últim poble de tots.

V: Què vols dir?

E: El que he dit.

V: Eh?

E (amb to solemne): Si has arribat fins aquí, és que ja has visitat tots els pobles.

La Venedora se'l mira i l'escarneix.

V: ¿ji his visitit tits ils piblis...

E: Parlo seriosament.

V: Massa i tot. I on és tothom? O és que en aquest poble només hi vius tu?

E: No ho vulguis saber tot tan de pressa.

2. La Venedora

V: Va, que soc gran, no em vinguis amb endevinalles! On soc i qui ets?

E: Ja t'ho he dit: ets a l'últim poble i jo soc el teu enigma. I tu, qui ets?

V: Jo...

COR:

Li diuen la venedora,
té rellotges a bon preu,
és una vella senyora
que viatja a tot arreu.

Li diuen la venedora,
té rellotges a bon preu,
és una vella senyora
que viatja a tot arreu.



V (orgullosa, potser ballant): Aquesta soc jo!

COR 2 i 3: Ven rellotges de polsera,
de butxaca i de paret,
que qui espera desespera

COR 2: Tic-tac.

COR 3:

COR 4:

COR 2 i 3: passi gana, son o fred.

COR 1 i 4: Tic-tac, tic-tac.
Tic-tac, tic-tic-tac.
que qui espera desespera

Tic-tac.

Tic-tac.

COR 1 i 4: Tic-tac!

Ella ha anat de poble en poble,
i han quedat tots ben contents.

COR 2: Del més vil fins al més noble

COR 3: Tic-tac.

COR 4:

COR 2 i 3:

els ha fet devots del temps.

Tic-tac, tic-tac.
Tic-tac, tic-tic-tac.
Del més vil fins al més noble

Tic-tac.

Tic-tac.

COR 1 i 4: Tic-tac!

COR:



Li diuen la venedora,
té rellotges a bon preu,
és una vella senyora
que viatja a tot arreu.

Li diuen la venedora,
té rellotges a bon preu,
és una vella senyora
que viatja a tot arreu.

COR 2 i 3: Té guardades mil històries
de la gent que ha conegut,
siguin grans o irrisòries,
Tic-tac.

COR 2:

COR 3:

COR 4:

COR 2 i 3: de vellesa o joventut.

COR 1 i 4: Tic-tac, tic-tac.
Tic-tac, tic-tic-tac.
siguin grans o irrisòries,

Tic-tac.

Tic-tac.

COR 1 i 4: Tic-tac!

COR 2 i 3: Des que va ser ben petita
que es dedica a vendre temps.
Per això ve de visita

Tic-tac, tic-tac.
Tic-tac, tic-tic-tac.
Per això ve de visita

però només és un moment.

Canon!

COR 1 i 2: Li diuen la venedora,
té rellotges a bon preu,
és una vella senyora
que viatja a tot arreu.

COR 3 i 4: Li diuen la venedora,
té rellotges a bon preu,
és una vella senyora
que viatja a tot arreu.

Li diuen la venedora,
té rellotges a bon preu,
és una vella senyora
que viatja a tot arreu.

Li diuen la venedora,
té rellotges a bon preu,
és una vella senyora

Tic-tac.

Tic-tac.

Tic-tac.

Tic-tac!

Tic-tac!



3. Per què no ens ho expliques?

Venedora (cantussejant i fent alguna mena de ball intimidatori i alhora còmic al voltant de l'Enigma): Em diuen la venedora, tinc rellotges a bon preu, soc una vella senyora que viatja a tot arreu.

E: M'ha quedat clar, gràcies.

V: Rodó, lluent, sempre puntual, queda bé a qualsevol lloc i no falla mai. Què me'n dius?

E: Que aquí no ens en calen.

V: Au va, aquest posat seriós ja cansa.

E: Tu sí que deus estar cansada.

V: Jo? Per què ho dius?

E: Has voltat molt, no?

V: Sí...

E: Has visitat tots...

V (escarnint-lo i imitant-lo): Toooooots els pooooobles, sí!

E: Doncs per què no ens ho expliques?

V: A qui? A tu i a qui més?



4. Vine, seu

COR 1 i 2:
COR 3 i 4:
COR 1 i 2:
COR 3 i 4:

Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.
Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.

xiuxiuejant

COR:

Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.
Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.

Enigma:

Va, venedora, explica'ns-ho,
et volem sentir a tu,
on has anat, a qui has vist,
tot allò que t'ha passat
sigui alegre, sigui trist,
un encert o un disbarat.

COR:

Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.
Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.

Enigma:

Venedora, no estem sols,

COR 1:
COR 2:
COR 3:
COR 4:

Ah...
Ah...
Ah...
Ah...

Enigma:

no els veus, però els tens aquí.

Venedora:

Què?? Qui??

Enigma:

No tinguis por, són com nosaltres,
només et volen sentir.
Tenen set de meravelles,
aventures i cançons,
faci sol o hi hagi estrelles
han vingut de tots els mons
i han cantat mil cantarelles,
però ara arriba el teu torn.



Canon!

COR 3 i 4: Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.
Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.

COR 1 i 2: Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.
Vine, seu i fes memòria,
història.

Enigma:

Venedora, jeu, descansa,
ja no hauràs de voltar més,
que no et venci la recança,
ets al Poble de Després.
Aquí ja no hi ha cabòries,
som feliços sense temps,
per menjar volem històries
pots llençar el rellotge als fems!



Venedora: Que llenci el rellotge a la brossa! Però què dius?!

COR 2 i 3:

Mmmmm...
mmmm...

COR 1:

Ah...

(Cor 2 i 3 segueix fent la melodia amb "mmm")

COR 4:

Ah...

COR 1:

Ah...

COR 2 i 3:

Aaah...

Enigma:

Venedora, vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.
Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.

COR 1 i 4:

Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.
Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història...
Oooohh...
Oooohh...
Oooohh...

COR 1 i 2:

Aaaaah
Aaaaah
Aaaaah

Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.
Vine, seu i fes memòria,
que volem la teva història.

COR 1:

Ah...

COR 2:

Ah...

COR 3:

Ah...

COR 4:

Ah...

5. Per què no et veig la cara? / Vila de Tothora

V: I... I on són tots aquests que volen històries? Eh, digues.

E: Ja els veuràs.

V: I a tu, per què no et veig la cara?

E: Temps al temps.

V: No em surtis amb el temps, tu, ara, eh!

E: Aquí no n'hi ha, o si ho prefereixes: aquí el tenim tot.

V: Has dit que som al Poble de Després?

E: Exacte.

V: I dius que tinc... tot el temps del món?

E: Això mateix.

V: Quina gràcia. (seu, es va calmant, mira a l'infinit) Això em recorda un poble que vaig visitar...

E (seient també, interessat): Ah sí? Digues, quin...



COR 1:

COR 2:

COR 3:

COR 4:

SÓN LES SET!
JA SÓN LES DOTZE?
SÓN LES TRES!
SÓN LES DEU!

CRIDANT

COR:

Són les dotze per nosaltres,
tant és què diguin els altres.
Del migdia o de la nit,
no ho tenim pas decidit.



Són les set!
I les quatre!
Són les vuit!
I les tres.

Hi ha qui diu:
«SÓN LES NOU»
perquè té gana.
«SÓN LES TRES»,
diu un altre que vol anar a dormir.

Els rellotges no ens calen.

AIXÒ ÉS UN GUIRIGALL!



E: Quin desordre!

V: Doncs espera't! Que empitjora!

Canon!

COR 1 i 2: Són les dotze per nosaltres,
tant és què diguin els altres.
Del migdia o de la nit,
no ho tenim pas decidit.

Són les set! I les quatre!
Són les vuit! I les tres.

Hi ha qui diu:
«SÓN LES NOU»
perquè té gana.
«SÓN LES TRES»,
diu un altre que vol anar a dormir.

Els rellotges no ens calen.
AIXÒ ÉS UN QUIRIGALL!

E: Això és caòtic!

V: I no hi vaig vendre ni un rellotge...

E: Em roda el cap!

V: Cap, exacte, cap ni un...

Canon!

COR 1: Són les dotze per nosaltres,
tant és què diguin els altres.
Del migdia o de la nit,
no ho tenim pas decidit.

Són les set! I les quatre!
Són les vuit! I les tres.

Hi ha qui diu:
«SÓN LES NOU»
perquè té gana.
«SÓN LES TRES»,
diu un altre que vol anar a dormir.

Els rellotges no ens calen.
AIXÒ ÉS UN QUIRIGALL!

COR 3 i 4: Són les dotze per nosaltres,
tant és què diguin els altres.
Del migdia o de la nit,
no ho tenim pas decidit.

Són les set! I les quatre!
Són les vuit! I les tres.

Hi ha qui diu:
«SÓN LES NOU»
perquè té gana.
«SÓN LES TRES»,

diu un altre que vol anar a dormir.

COR 2:

Són les dotze per nosaltres,
tant és què diguin els altres.
Del migdia o de la nit,
no ho tenim pas decidit.

Són les set! I les quatre!
Són les vuit! I les tres.

Hi ha qui diu:
«SÓN LES NOU»
perquè té gana.
«SÓN LES TRES»,
diu un altre que vol anar a dormir.

Els rellotges no ens calen.
AIXÒ ÉS UN QUIRIGALL!

Segueix
el cànon

COR 3: Són les dotze per nosaltres,
tant és què diguin els altres.

Del migdia o de la nit,
no ho tenim pas decidit.

Són les set! I les quatre!
Són les vuit! I les tres.

Hi ha qui diu:

«SÓN LES NOU»

perquè té gana.

«SÓN LES TRES»,

diu un altre que vol anar a dormir.

Els rellotges no ens calen.
AIXÒ ÉS UN GUIRIGALL!

COR 4:

Són les dotze per nosaltres,
tant és què diguin els altres.

Del migdia o de la nit,
no ho tenim pas decidit.

Són les set! I les quatre!
Són les vuit! I les tres.

Hi ha qui diu:

«SÓN LES NOU»

perquè té gana.

«SÓN LES TRES»,

diu un altre que vol anar a dormir.

Els rellotges no ens calen.
AIXÒ ÉS UN GUIRIGALL!

Enigma: Prou! Prou! Prou! Proooooou!

(L'Enigma talla la cançó).



6. La barbeta / Tic-tac / La boca

E: Em sembla que m'he marejat... uf...

V: Ei! (l'assenyala) Mira, mira!

E: Què passa?

V: Et veig una mica la barbeta... (S'ajup per veure'l millor i l'Enigma se n'aparta.)

L'Enigma pot dur una caputxa i anar-se-la descobrint...

E (encara refent-se): Ai... això és bo.

V (mig enfadada i mig desanimada): Bo per a què?

E: Bo per a tu...

V: No ho crec pas. Jo només volia vendre l'últim rellotge... (El té a les mans, el bressola, l'acaricia, com si fos la seva criatura.)

COR 4:	Tic
COR 2:	Tac
COR 3:	Tic
COR 1:	Tac

Enigma: Funcional!

Venedora: esclar que va bé!

Enigma: Perdona!

Venedora: Mmm... És l'últim... Després què faré?

Enigma: Podràs fer el que més et plagui,
tindràs llibertat,
allò que més t'agradi,
fins i tot un disbarat!

Venedora: Però jo només sé vendre,
no em sé pas divertir.
Pot ser difícil d'entendre,
però, ves, soc així.

Enigma: Reposal!

Venedora: No sé si en sabré!

Enigma: Distreu-te!

COR 4:	Tic
COR 2:	Tac
COR 3:	Tic
COR 1:	Tac

(anar repetint el tic-tac)

COR 4:	Tic
COR 2:	Tac
COR 3:	Tic
COR 1:	Tac

(Aturem el tic-tac)

COR 4:	Tic
COR 2:	Tac
COR 3:	Tic
COR 1:	Tac

(anar repetint el tic-tac)

Venedora: Ja t'ho explicaré!

COR 4: Tic
COR 2: Tac
COR 3: Tic
COR 1: Tac

*(anar repetint el tic-tac
cada vegada més fluix)*

COR: HA, HA, HA!

V: Es pot saber de què rius?
E: Qui, jo? No ric pas.
V: Ai, és veritat, que fas morros..
E: Morros, jo? Com ho saps?
V: Perquè te'ls veig!

COR: HA, HA, HA!

E: Ara ets tu qui riu!
V: Que no!
E: Doncs qui?
V: Potser és algú de Riuquerriu..
E: De Riuquequè?



7. Ringuerriu

COR 1 i 4: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR 2 i 3: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR 2 i 3: Al voltant d'un noble castell
distingireu aquest poblet
on tothom riu i ho fa a pleret
del més jove fins al més vell.

Però si rius tot el sant dia
i no recordes què et fa gràcia,
el que sents no és l'alegria
més aviat

COR 4: Ha!
COR 3: Ha!
COR 2: Ha!
COR 1: Ha!
COR: una desgràcia.
Ha!

COR 1, 2 i 4: Ha!

COR 2 i 3: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR: Ens hem fet tots tants tips de riure
que ja ens hem oblidat de viure.
I malgrat que està mal vist,

COR 2 i 3: aquí
tothom
només
vol estar trist.

COR 1 i 4: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR 2 i 3: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR 1 i 4:

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

Però si rius tot el sant dia
i no recordes què et fa gràcia,
el que sents no és l'alegria
més aviat



COR 4: Hm! Hm!

COR 1: Hm! Hm!

COR 1 i 4: Ha! Ha!
Ha! Ha!

COR 2 i 3: Ja sabem que no us ho creureu,
però de riure estem cansats,
això és un joc dels disbarats

necessitem que ens ajudeu.

COR 1, 2 i 3: Enyorem tant els dies grisos,
les tristeses, dols i pors,
no distingim gens els colors,
el nostre viure no té cap matís.

COR 1 i 4:
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR 4:
Ha, ha, ha, ha.
Ha, ha, ha, ha.
Ha, ha, ha, ha.
Ha, ha, ha, ha.
Ha, ha, ha, ha.

Hammm...
Ham...

COR 1 i 4: Hm!
Hm!
Hm! Hm! hm!
Ha! Ha! Ha!

COR 2 i 3: Ha! Ha! Ha!

COR: Ens hem fet tots tants tips de riure
que ja ens hem oblidat de viure.
I malgrat que està mal vist,

COR 2 i 3: aquí

tothom

només
vol estar trist.

COR 4: Hm! Hm!

COR 1: Hm! Hm!
COR 1 i 4: Ha! Ha!
Ha! Ha!

COR 1 i 4: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR 2 i 3: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR 1 i 4: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

COR: Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha.
Ha! Ha! Ha!



8. Les galtes

E: Pobra gent, no sé si riure o plorar.

V: A mi em sembla que més aviat rius...

E: Es pot saber com...?

V: Et veig uns clotets a les galtes...

E: Les galtes! Això és bo.

V: Que pesat, que només vull vendre aquest rellotge...

E: Que pesada tu també!

V: Segur que no el vols? Segur, segur, segur?!

COR: NOOOO!

V: Ui... Torno a sentir veus...

E (dissimulant): I ara, per què ho dius?

V: No ho sé... Ni cas. Em faig gran. Però parlant de veus...

E: Què?

V: Coneixes Ciutat Desafinada?



9. Ciutat desafinada

E: No...

L'Enigma s'asseu amb ganes d'escoltar una altra història, la Venedora també està més còmoda.

V: Només m'hi vaig estar un matí!

E: Ui, per què?

Venedora: En el primer semàfor ja sents un grinyol,
mires a totes bandes, busques qualsevol,
sents unes veus agudes
i uns udols molt greus
se t'ericen els pèls des del cap fins als peus.

La pluja que no para, carrers inundats,
i els professors de música sempre enfadats!
Ciutat Desafinada, infern musical:
«aquí cantar ens encanta, és un fes-ti-val»!

COR:



El do-re-mi-fa
ningú el sap fer anar,
tothom fa com vol
el re-mi-fa-sol.
El mi-fa-sol-la
et pot fer plorar,
a tots ens fa por
el sol-la-si...

ooooooooo!

↪ (desafinar molt)

Venedora: Tots els diapasons
els fan servir de taps,
d'udols
i xiscles n'estan farts,
la roba no s'eixuga perquè sempre plou
i patir de migranya ja no els ve de nou.

Veuràs que alguns ballen amb aquest so indecent
i qui perd la rialla enmig de la gent,
aquí qui més qui menys viu una mica absort:
«Nena, crida una mica, que jo estic ben sord!».

COR 1: (xiulant)

COR 4: piribiri! (molt agut)

COR 2: Brrr (fent xocar els llavis)

COR 3: Fff.

COR 1: Cling!

COR 4: Uuuh.

COR 2: (fer un crit)

COR 3: Mmm.

COR 2 i 3: Nop.

COR: Mec!

↪ Cànon! ↩

COR 1 i 2:

El do-re-mi-fa
ningú el sap fer anar,
tothom fa com vol
el re-mi-fa-sol.
El mi-fa-sol-la
et pot fer plorar,

COR 3 i 4:

El do-re-mi-fa
ningú el sap fer anar,
tothom fa com vol
el re-mi-fa-sol.
El mi-fa-sol-la
fa plorar,

a tots ens fa por
el sol-la-si...

ooooooooo!

↪ (desafinar molt)

Venedora: Ciutat Desafinada, ja m'has vist prou,
ningú vol cap rellotge, aquí no em guanyo el sou,
quan ho expliqui a la gent ningú no em creurà,
no hi he estat ni una hora i ja en vull marxar.

COR: 'deu, adeu, adeu!

Bla, bla, bla.
Tic, tac.

Ha, ha, ha.

Jo corro esverada cap a l'estació,
i un senyor brama una horrible cançó.

Preparats?

«No te'n vagis encara i fes un nou intent,
au va, para l'orella i escolta'm un momeeent!».

↪ Cànon! ↩

COR 1 i 2:

El do-re-mi-fa
ningú el sap fer anar,
tothom fa com vol
el re-mi-fa-sol.
El mi-fa-sol-la
et pot fer plorar,

COR 3 i 4:

El do-re-mi-fa
ningú el sap fer anar,
tothom fa com vol
el re-mi-fa-sol.
El mi-fa-sol-la
fa plorar,

a tots ens fa por
el sol-la-si...

oooo!

↪ (desafinar, però més curt)



10. Les orelles

E: Tu sí que cantes bé... i t'expliques com ningú.

V: Veig que tens bona oïda!

E: Aha...

V: I bones orelles!

E: Ui, ja se'm veuen?

V: Sí, escolta'm: saps que una vegada vaig anar a una ciutat que només es veia de lluny?

E: I com hi vas anar?

V: Doncs no ho sé del cert. Primer la tenia lluny davant meu i de cop i volta... després de caminar molt... ja la tenia al darrere.

E: Quin misteri...

V: Vols misteri? Vaig visitar un poble de carrers deserts.



11. Vilanohisom

E: Deshabitat?

V: No ben bé. De ser-hi, hi eren. Però havien deixat una nota a la porta.

E: Què hi deia?

V: NO HI SOM. TORNEU MÉS ENDAVANT.

COR 1 i 2:

Hem tancat les botigues.
No sortim al carrer.
Les cames ens fan figa.
El cap no ens rutlla bé.

Queda lluny aquell dia
en què vam perdre la salut,
i ara tots a la vila estem...
estem ben fotuts.



COR:

No hi som, no hi som, no hi som!
Torneu més endavant,
sou una mica ploms,
marxeu, tireu, aneu passant.

COR 3 i 4:

Ens fan mal tots els ossos
d'aquest nostre esquelet,
som ànimes no cossos,
ja hem perdut l'alè.

És molt dura la vida i
passen lents els minuts,
si t'estàs tot el dia aquí
a la tassa assegut!

No hi som, no hi som, no hi som!
Torneu més endavant,
sou una mica ploms,
marxeu,
marxeu,
tireu, aneu passant.

No hi som, no hi som, no hi som!
Torneu més endavant,
sou una mica ploms,
marxeu, tireu, aneu passant.

COR 1 i 2:

Ua, uaa...

Ua, ua, ua...

ua, ua, ua, ua, ua, ua!

No, no, no, no, no.
Més endavant...
Ploms.
marxeu,
marxeu.

No, no, no hi som, no hi som, no hi som.
Més endavant...
No, no, ploms...
marxeu, tireu, aneu passant.

12. El nas

E: Mare meva! Si em fa l'efecte que fins i tot en sento la pudor!

V: Tot un poble al lavabo! Amb mal de ventrel!

E: Quina angúnia.

V: Ui, com arrufes el nas!

E: El nas? (Se'l toca.) Que me'l veus, ja?

V (contenta): Sí!

E: A Vilanohisom no hi devies vendre gaires rellotges, no?

V: Cap ni un, però a Ciutat Desmemoriada en vaig vendre un munt!

E: Ciutat Desmemoriada?

V: Sí, tothom hi anava tan perdut, que tenir com a mínim controlat quina hora era els va semblar una molt bona cosa. Hi vaig vendre un munt de rellotges de polsera!

E: Esclar, per poder saber l'hora en tot moment.

V: El problema és que llavors sabien quina hora era però no recordaven què havien de fer a aquella hora...

E: Ah, ja...

V: A Vila Escudella hi vaig vendre tota una remesa de rellotges de cuina.

E: Vila Escudella! Nyam, sona bé!

V: Aquell poble sí que feia bona olor! De fricandó, de cap i pota, de pollastre rostit, de carxofes farcides, de mandonguilles amb sípia...

E: Ai quina gana...

V: Oh, esclar que tens gana! Quant fa que em tens aquí explicant-te històries, digues! Fins quan ha de durar, això?

E: Quina impaciència...

V: No hi puc fer més, tants anys pendent de l'hora...

13. Enigma descobert / Què hi faig aquí?

L'Enigma es destapa del tot. Li veiem els ulls, la cara sencera.

E: Ara ja em veus del tot.

V: Eh... Ets...? Sou...?

E: Ho sé, ho sé.

V (molt impressionada): Em recordes tanta gent a la vegada!

E: Tota la gent que t'estimes.

La Venedora s'acosta a l'Enigma com si el volgués abraçar.

V (en èxtasi): Ara et veig tot...

Per fi et veig tot,
i no entenc res.

I tinc el cor
tot ben encès.

Però estic cansada,
farta, empipada,
no sé què vols,
si naps, si cols.
Seré sincera,
em desesperes.

Jo xerro i xerro
i tu et destapes,
però si no m'erro
no surts als mapes.

Què és aquest lloc,
què faig aquí,
estic en xoc,
va, m'ho has de dir.

Ja no tinc pressa,
vull que m'ho expliquis lentament,
des del principi
i peça per peça.



Ara ja callo,
Enigma, canta!

Si no treballo,
què faig, el manta?

Bado i passejo?
Faig encreuats?
Cuino? Mandrejo?
Tapo forats?

Pujo muntanyes?
Nedo? Patino?
Compto lleganyes?
Vaig en vespino?

Digues, què faig,
qui soc, on vaig!
Digues, què faig,
qui soc, on vaig!



14. Soc l'Enigma / Estic tan cansada

Enigma:

Sota una capa,
ben enigmàtic,

COR 1 i 2:

Ben enigmàtic!

Enigma:

surto a escend
un pèl antipàtic.

COR 3 i 4:

Un pèl antipàtic!

Enigma:

Tu no entens res,

COR 1 i 2:

No entens res!

Enigma:

no saps on ets,

COR 3 i 4:

Ni on ets!

Enigma:

però fora estrès,

COR 1 i 2:

Fora estrès!

Enigma:

no t'ho diré.

COR 3 i 4:

T'ho diré!

Enigma:

Ara ja sé la teva història,
tots aquests pobles,
i tants rellotges.
Vinga, seu, descansa,
ara soc jo qui canta.



Ets al Poble de Després,
aquí ja ho tenim tot fet,
a partir d'ara ja ets algú
amb tot el temps del món per tu.



COR:

Ets al Poble de Després,
aquí ja ho tenim tot fet,
a partir d'ara ja ets algú
amb tot el temps del món per tu.



Enigma:

Tan sols has de descobrir
què és el que més et fa gaudir.
M'has regalat tantes històries
que t'allibero de cabòries

i et puc dir que des d'ara mateix
a tu el que més et diverteix
és seure aquí en aquest pedrís
i contant contes, ser feliç.

Sota una capa,
ben enigmàtic,

COR 1 i 2:

ben enigmàtic!

Enigma:

estic a escena
i ja soc simpàtic.

COR 3 i 4:

Ja soc simpàtic!

Enigma:

Tu ho entens tot,

COR 1 i 2:

Ho entens tot!

Enigma:

ja saps on ets,

COR 3 i 4:

Saps on ets!

Enigma:

jo ja t'he dit

COR 1 i 2:

Ja t'hem dit...

Enigma:

tots els secrets.



Venedora: Estic tan cansada.

Enigma: i contant contes ser feliç.

Venedora: Taaan... caaan... saaa... daaa...

15. Rellotge aturat

V: I el meu últim rellotge?

E: Ja l'has venut.

V: Ah sí? I com és que no me'n recordo?

E: Me l'has venut a mi.

L'Enigma es treu el rellotge de sota la capa o de la butxaca i el mostra a la Venedora.

V: Però si està aturat!

E: Aquí la vida passa d'una altra manera, no ens cal mesurar el temps.

V: I ara què faré?

E (ho diu cantussejant): pots... «seure aquí en aquest pedrís, i contant contes ser feliç».



16. Regalo històries / Ja ho saps tot

Enigma: Tota la vida has venut temps.

Venedora: He venut temps.

Enigma: Has viatjat per tot arreu.

Venedora: He viatjat per tot arreu.

Enigma: Ets com una...

Venedora: Soc com una comercial...

Enigma: ...comercial,
i ara això ja t'és igual.

Venedora: I ara això ja m'és igual.

Tots dos: Has/He visitat un munt de pobles
i has/he travessat moltes ciutats,
a tot arreu venent rellotges
i escoltant els vilatans.

COR 1 i 2 i Venedora: Viles de mar i de muntanya,
pobles amb sol i altres d'humits,

COR 3 i 4:
Aaaaah...

Enigma: I altres d'humits.

COR 1 i 2 i Venedora: ciutats fantasma, ciutats illa,

Aaaaah...

Enigma: Ciutats illa.

aaaah...

COR 1 i 2 i Venedora: deltes, valls i turons florits.

turons florits.

Enigma: Valls, turons florits.

COR 3 i 4 i Venedora: He conegut gent variada,
COR 3 i 4 i Enigma: dones amb seny,
COR 3 i 4 i Venedora: molta canalla,
COR 3 i 4 i Enigma: senyors cansats,

COR 1 i 2:
Aaaaah...

aaaah...

COR 3 i 4 i Venedora: uns quants manaires,
 COR 3 i 4 i Enigma: monarques nobles,
 COR 3 i 4 i Venedora: reines cruels,
 COR 3 i 4, Enigma i Venedora: mosses valentes,
 Venedora i Enigma: nens sense cor,
 nenes porugues,
 vells...
 Venedora: i la mort.

Enigma: I ara que ja no comptes hores,
 maleta buida i el cor ple,

Venedora: No vull...

Venedora i Enigma: ...pas la lluna en un cove
 només un ritme més serè.

Enigma: T'asseus calmada en un pedrís,

Venedora: M'assec calmada en un pedrís,

Enigma: repasses tot el que has viscut,

Venedora: repasso tot el que he viscut,
 i contant contes

Enigma: ets feliç,

Venedora: Soc feliç,

Venedora: Enigma, m'has convençut.

E: Ja ho saps tot.

V: Tot?

E: Tot el que volies saber. Benvinguda al Poble de Després.

V: I aquest to de comiat? Que te'n vas? Per què ja no et veig la cara?

E: Tinc feina. Sempre tinc feina. I per a tu ja no soc un enigma.

COR 1 i 2:
 Aaaaah...

aaaah...



17. El poble de Després

COR:

Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.

Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.



Venedora:

I cada dia som més geeent!

COR:

Benvinguda, venedora,
tots t'estàvem esperant,
els que som aquí al darrere
i els que estem aquí al davant.

COR 2 i 3:

COR 1 i 4:

COR:

Mira, aquí tenim uns músics
i la tira de cançons,
la directora de l'orquestra
i instruments d'allò més bons.

Venedora:

Que bons!

COR:

Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.

Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.
I no està trist ni un sol moment.

Veus adults que sobresurten
i que estan enmig del cor?
Els encanta la docència,
són tots mestres, pedagogs.



I la resta d'aquí dalt
hem vingut de tot arreu
i espantem els nostres mals
tot picant de mans i peus.

Venedora: V (saluda a tots els cantaires): De debò? Oh! Hola a tothom!

COR: HOLA!!!!

Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.



Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.

Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.

Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.
I no està trist ni un sol moment.

M'assec calmada en un pedrís,
repasso els dies que he viscut,
i contant contes seré feliç.

Venedora:

Sabeu que hi ha un poble que és mut? I una ciutat enfonsada?
I una vila de caramel? I un poble dalt d'una escala?
I darrere d'un gran mur, vaig trobar Vila Amargada,
i entre roba estesa i pins el Poble dels Homes Fins.
I sota un munt de roques... la Vila dels Tanoques,
i enmig d'un llac sec i brut vaig conèixer el Poble Eixut...

Tothom hi arriba i ningú se'n va,
poble etern, poble content,
cadascú fa el que el satisfà
i no està trist ni un sol moment.

I no està trist ni un sol moment.

xiuxiuejant



3. PER QUÈ NO ENS HO EXPLIQUES?

2. LA VENEDORA



1. OBERTURA



17. EL POBLE DE DESPRÉS



4. VINE, SEU



5. PER QUÈ NO ET VEIG?
VILA DE TOTHORA



6. LA BARBETA/
TIC-TAC / LA BOCA



7. RIQUERRIU



16. REGALO HISTÒRIES /
JA HO SAPS TOT



15. RELLOTGE ATURAT



14. SOC L'ENIGMA /
ESTIC TAN CANSADA

13. ENIGMA DESCOBERT /
QUÈ HI FAIG AQUÍ?



12. EL NAS



11. VILA
NOHISOM

10. LES ORELLES



9. CIUTAT
DESAFINADA

8. LES GALTES

L'últim RELLOTGE



